

fordi vedtagelsen af de af Somalia og Pakistan fremlagte forslag fuldstændigt havde ændret det amerikanske forslag, hvorved der bl. a. var blevet lagt uforholdsmæssig stor vægt på sagens politiske sider, og ved at der blev givet udtryk for, at Palæstina-flygtningene måtte sikres „deres fulde rettigheder“, uden at disse nærmere defineredes.

Samme dag forkastede udvalget med 38 stemmer imod, 34 for og 23 blanke et af Afghanistan og Malaysia fremlagt resolutionsforslag om udpegelse af en „UN-Custodian“ til varetagelse af Palæstina-flygtningenes ejendomsinteresser i Israel.

Mellem afslutningen af sagens behandling i udvalget og dens optagelse i plenarforsamlingen foregik der langvarige underhåndsfors handlinger med henblik på at søge resolutionsteksten ændret mellem de arabiske stater og USA på de landes vegne, der havde stemt imod det vedtagne resolutionsforslag. De arabiske lande var på baggrund af afstemningsresultatet i udvalget opmærksomme på, at deres stilling ikke var særlig stærk, og at resolutionsforslagets vedtagelse i plenarforsamlingen formentlig ville medføre en væsentlig nedskæring af i hvert fald de amerikanske og britiske bidrag til UNRWA. De arabiske lande så sig derfor nødsaget til at gå med til, at de fleste af de vedtagne ændringsforslag enten blev opgivet eller modificeret, og skønt det nye resolutionsudkast næppe var helt tilfredsstillende, især for USA, blev de amerikanske ønsker dog i vidt omfang imødekommet. Efter forelæggelsen af beretningen fra det særlige politiske udvalg i plenarforsamlingen den 15. december 1965 fremlagde Nigeria det nye resolutionsforslag, der blev vedtaget med 91 stemmer for, 1 imod (Israel), medens 7 undlod at stemme (res. 2052). Det af udvalget den 17. november vedtagne forslag kom herefter ikke til afstemning.

Det særlige politiske udvalgs beretning til plenarforsamlingen: A/6115 + Corr. 1.

Tilsagn om bidrag til UNRWA.

Under forsæde af Generalforsamlingens præsident afholdtes den 20. december 1965 den årlige konference, hvorunder der på regeringernes vegne gaves tilsagn om bidrag til UNRWA.

De tilstedeværende 24 lande gav tilsagn om bidrag til et beløb på i alt 30,8 mill. \$, hvoraf USA lovede 22,9 mill. \$ og Storbritannien 5 mill. \$. Sverige og Norge gav tilsagn om at yde henholdsvis 750.000 sv. kr. og 550.000 n. kr. Danmark gav under forbehold af efterfølgende parlamentarisk godkendelse tilsagn om 500.000 kr.

Ved konferencens afslutning takkede UNRWAs generalkommissær de deltagende lande og opfordrede andre lande til også at yde bidrag, idet der er behov for yderligere 5 mill. \$, hvis UNRWA fortsat skal kunne yde bistand i hidtidigt omfang.

Fredsbevarende operationer.

(Dagsordenens punkt 101).

Det særlige politiske udvalg behandlede spørgsmålet om FN's fredsbevarende operationer på i alt 17 møder i tiden fra 25. oktober-13. december 1965.

Debatten blev åbnet af den irske udenrigsminister, Frank Aiken, som gentog og uddybede de synspunkter, som han havde fremsat under generaldebatten i plenarforsamlingen, idet han påny understregede nødvendigheden af at bevare Generalforsamlingens residuelle beføjelser med hensyn til iværksættelse af fredsbevarende foranstaltninger og af at opretholde forsamlingens ret til at påligne medlemsstaterne de udgifter, der var forbundet med sådanne foranstaltninger. Den irske udenrigsminister henviste til sit under generaldebatten fremlagte resolutionsforslag, hvorefter der dels indføres særlige afstemningsregler i Generalforsamlingen vedrørende iværksættelsen af fredsbevarende foranstaltninger, dels oprettes en særlig bidragsskala med tyngdepunktet hos stormagterne, men med mulighed for disse til ensidigt at afslå betaling. Med denne resolution ville man få bekræftet Generalforsamlingens adgang til at opstille en fredsbevarende styrke, selv om den ikke måtte være acceptabel for alle Sikkerhedsrådets permanente medlemmer, og da der ikke ville bestå en betalingsforpligtelse for sådanne medlemmer, ville man udelukke en konfrontation mellem disse og det store flertal i Generalforsamlingen. Udenrigsminister Aiken mente, at hans forslag ikke nødvendigvis gjorde en revision af FN-pagten,